

Ordonanta nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creantelor (Aprobata de Parlament cu modificari prin L108/1996 publicata in Monitorul Oficial 251/17.10.1996)

Guvernul Romaniei

ORDONANȚĂ privind executarea creantelor bugetare

In temeiul art. 107 alin. (1) si (3) din Constitutia Romaniei si al art. 1 lit. b) din Legea nr. 130/1995 privind - abilitarea Guvernului de a emite ordonante, Guvernul Romaniei emite următoarea ordonanță :

TITLUL I

Incasarea si urmărirea creantelor bugetare

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. — Creantele constand in impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii privind finantele publice, sunt creante bugetare ce se execută potrivit dispozitiilor prezentei ordonante.

Art. 2. — Creantele bugetare se realizează prin incasare efectivă, prin executare silită, cand este cazul, precum si prin alte modalități prevăzute in prezenta ordonanță.

Art. 3. — Incasarea si urmărirea creantelor bugetare prevăzute la art. 1, care sunt administrate de Ministerul Finantelor, se - asigură de către acesta si de către unitățile sale teritoriale, respectiv: directiile generale ale finantelor publice si controlului financiar de stat judetene si a municipiului Bucuresti si Directia generală a vămilor, pentru creantele stabilite in vamă, prin - unitățile lor subordonate.

Realizarea creantelor bugetare prin modalitățile prevăzute la art. 2 poate fi făcută si de către alte organe, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Titlul de creanță

Art. 4. — Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se constată si se individualizează obligatia de plată privind creantele bugetare prevăzute la art. 1, intocmit de organele de specialitate sau de persoanele imputernicite potrivit legii, astfel:

a) pentru obligatiile bugetare provenite din impozite si taxe, care se determină de către organele de specialitate pe baza declaratiilor de impunere, titlul de creanță il constituie procesul-verbal de impunere sau, după caz, actul declarativ al contribuabilului;

b) in cazul obligatiilor bugetare care se stabilesc, potrivit legii, de către plătitor, titlul de creanță il reprezintă documentul de evidentă intocmit de acesta. Pe baza acestor evidente, plătitorul intocmeste deconturile sau declaratiile fiscale, după caz, care se depun la organul de specialitate, potrivit legii;

c) pentru diferentele constatate intre obligatiile de plată determinate de plătitor si cele legal datorate, inclusiv majorările de intarziere pentru neplata la termen a impozitelor, a taxelor si a altor venituri, stabilite cu ocazia verificărilor ulterioare efectuate de organele abilitate de lege in acest scop, titlul de creanță este documentul care cuprinde rezultatele verificării sau constatării;

d) pentru obligatiile de plată in vamă, titlul de creanță il constituie declaratia vamală;

e) pentru obligatiile bugetare care se percep prin plată directă, reprezentand taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru, titlul de creanță il reprezintă documentul de plată sau actul pe care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale;

f) pentru obligatiile de plată datorate, potrivit legii, din alte prestări de servicii decat cele prevăzute la lit. e) rezultate din contracte, titlul de creanță il constituie actul incheiat intre părți;

g) pentru obligatiile privind plata amenzilor, titlul de creanță este procesul-verbal de constatare a contraventiei si de aplicare a amenzii, intocmit de organul prevăzut de lege;

h) in cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare si al altor creante bugetare stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanta judecătorească, titlul de creanță este, după caz, ordonanta procurorului, incheierea sau dispozitivul hotărării instantei judecătorești, ori un extras, certificat, intocmit in baza acestor acte;

i) pentru obligatii bugetare provenind din majorări, titlul de creanță il constituie actul prin care se constată si se individualizează suma de plată;

j) in cazul in care asupra unei obligatii de plată privind creantele bugetare, dintre cele prevăzute la art. 1, s-a pronuntat o instanță judecătorească, suma datorată este cea stabilită prin hotărare judecătorească definitivă si irevocabilă, iar in cazul unei contestatii sau cereri de revizuire adresate organului competent potrivit legii, suma datorată este cea prevăzută in decizia emisă de acesta;

k) alte documente emise de organele competente, prin care se constată si se individualizează creante bugetare.

CAPITOLUL III

Plata obligatiilor bugetare

Art. 5. — Plătitor al obligatiei bugetare este debitorul sau o altă persoană care, in numele debitorului său, potrivit legii, are obligatia de a plăti, de a retine si de a vărsa, după caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte venituri bugetare.

Art. 6. — Plata obligatiilor bugetare se face in numerar, prin virament sau prin anulare de timbre mobile, la termenele stabilite prin dispozitiile legale in vigoare.

Art. 7. — Pentru incasarea unor creante bugetare, unitățile teritoriale ale Ministerului Finantelor pot utiliza personal angajat prin conventii civile, plătit pe bază de tarife stabilite de Ministerul Finantelor, aplicate la incasările realizate.

Art. 8. — Plata obligatiilor bugetare se face distinct, pentru fiecare sumă datorată in parte, in contul bugetar corespunzător, in ordinea vechimii acestora, astfel:

- a) restantele din anii precedenti, o dată cu majorările de intarziere aferente, datorate potrivit legii;
- b) restantele anului curent, o dată cu majorările de intarziere aferente, datorate potrivit legii;
- c) sumele datorate la termenele legale de plată;
- d) sumele cu termene scadente viitoare.

Restituirea sau rambursarea sumelor, in cazurile prevăzute de lege, se face din contul bugetar corespunzător.

Art. 9. — Obligatiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute de reglementările legale.

In cazul in care termenul de plată a obligatiei bugetare expiră intr-o zi nelucrătoare, plata se consideră in termen, dacă este efectuată in ziua lucrătoare imediat următoare.

Pentru obligatiile bugetare care nu au prevăzute termene de plată prin actele normative care le-au reglementat, Ministerul Finantelor este abilitat să stabilească aceste termene.

Art. 10. — Obligatiile bugetare stabilite de organele competente, prin documente de verificare sau de constatare, se plătesc in termen de cel mult 15 zile de la data semnării sau a comunicării documentului de verificare sau de constatare, care constituie si instiintare de plată.

Contestatiile depuse de plătitori, cu privire la stabilirea obligatiilor bugetare efectuate cu ocazia verificărilor, nu suspendă obligatia acestora la plata sumelor datorate.

Art. 11. — In cazul plătilor in numerar, obligatia bugetară se consideră achitată la data inregistrării in documentul de plată eliberat de unitățile de specialitate.

Pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin stampila si semnătura autorizată a acestora.

Art. 12. — In cazul in care obligatia bugetară nu a fost achitată de debitor, la plata sumei datorate este obligat, in conditiile legii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea debitorului - decedat;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile persoanei juridice supuse reorganizării.

Prevederile alin. 1 se aplică si persoanelor care isi asumă obligatia de plată, printr-un angajament de plată sau printr-un act de garantie incheiat in formă autentică.

CAPITOLUL IV Majorări de intarziere

Art. 13. — Orice obligatie bugetară neachitată la scadentă generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de intarziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

In cazul constatării unor diferente de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de intarziere incepe cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare la care s-a stabilit diferenta, până in ziua plății inclusiv.

Cota majorărilor de intarziere prevăzute la alin. 1 se stabileste prin hotărare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor, corelat cu rata dobanzii de referință a Băncii Nationale a Romaniei, la care se pot adăuga cel mult 10 procente.

Art. 14. — Băncile sunt obligate să vireze sumele reprezentand venituri bugetare in aceeasi zi in care a debitat contul plătitorului. In caz contrar, majorările de intarziere datorate pentru neplata in termen, prevăzute la art. 13, sunt suportate de către bănci.

Art. 15. — La sumele reprezentand majorări de intarziere stabilite potrivit legii, la amenzile de orice fel, precum si la sumele incasate efectiv prin poprire pe salarii si pensii de la persoane fizice, nu se datorează majorări.

TITLUL II Măsuri asiguratorii

Art. 16. — Pentru creantele bugetare ce urmează a fi stabilite de către instanțele judecătorești, organele prevăzute la art. 24, o dată cu introducerea actiunii impotriva debitorului, precum si persoanelor care, potrivit legii, răspund solidar cu acesta, pot cere instantei să dispună, după caz, infiintarea popririi asiguratorii asupra veniturilor, a sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile, a ipotecii asiguratoare asupra bunurilor imobile ce apartin celor chemati in judecată, precum si orice altă măsură de indisponibilizare a veniturilor si bunurilor urmăribile, prevăzută de lege, pentru asigurarea realizării creantelor bugetare.

Pentru actiunile prevăzute la alin. 1 nu se datorează depunerea de cautiuni.

Incheierea instantei, prin care s-a admis cererea prevăzută la alin. 1, de îndată ce a devenit executorie, potrivit legii, va fi comunicată organului competent.

Art. 17. — Măsurile de asigurare dispuse de instanțele judecătorești, precum și de alte organe competente, se aduc la îndeplinire de către organele de executare, potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare, dacă legea nu prevede altfel.

Organul care aplică măsurile asiguratorii încheie un proces-verbal în care se consemnează toate operațiunile efectuate. În temeiul încheierii instanței sau al dispoziției organului competent, veniturile și bunurile urmăribile vor fi indisponibilizate în măsura necesară asigurării realizării creanței bugetare.

În cazul înscripției ipotecare, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare, precum și o copie certificată de pe încheierea instanței sau de pe dispoziția organului competent se vor transmite organului de executare în a cărui rază teritorială este situat imobilul, care, potrivit legii, are competența de a solicita efectuarea înscripției ipotecare în registrul special de publicitate imobiliară ori în evidențele de carte funciară, după caz.

Actele de dispoziție care ar putea interveni ulterior înscripției ipotecare, prevăzute la alin. 4, sunt nule de drept față de creditorii urmăritori.

Art. 18. — Bunurile sechestrate ca măsură asiguratorie, constând în obiecte din metale rare sau pietre prețioase, titluri de valoare, obiecte de artă și colecții de valoare, precum și în obiecte de muzeu, vor fi ridicate în mod obligatoriu. Bunurile prevăzute la alin. 1 vor fi depuse de organul de executare, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate a Băncii Naționale a României, ori vor fi date în custodia muzeelor sau a altor unități abilitate, după caz.

Mijloacele de plată străine vor fi sechestrate și ridicate în mod obligatoriu, urmând a fi depuse, spre păstrare, în 48 de ore, la cea mai apropiată unitate bancară abilitată să efectueze operațiuni în valută.

Bunurile prevăzute la alin. 1 și 3 se vor păstra de către unitatea la care au fost depuse, la dispoziția organului care a încuviințat luarea măsurilor asiguratorii, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Sumele în lei, ridicate cu ocazia măsurilor de asigurare, se consemnează la unitățile abilitate, pe numele debitorului. Depunerea bunurilor ori a sumelor prevăzute în prezentul articol se face la dispoziția organului care a încuviințat măsurile de asigurare, căruia i se va preda documentul de depunere, în termen de 3 zile de la data depunerii.

Art. 19. — În cazul în care, prin măsurile asiguratorii dispuse, nu se asigură realizarea integrală a creanței bugetare, iar organul de executare constată existența și a altor venituri sau bunuri ce pot constitui obiectul acestor măsuri, se poate cere instanței judecătorești sau organului care a încuviințat măsurile asiguratorii să hotărască completarea măsurilor dispuse anterior.

Art. 20. — În situația în care, cu prilejul aplicării măsurilor de asigurare, se găsesc bunuri detinute cu încălcarea dispozițiilor legale, vor fi sesizate organele competente, în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

Art. 21. — Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă creanța bugetară, măsurile de asigurare pot fi aplicate și asupra bunurilor comune ce aparțin debitorului și sotului acestuia. La cererea oricărei părți, instanța va hotărî împărțirea bunurilor comune.

Art. 22. — Împotriva actelor de aplicare a măsurilor asiguratorii, cel interesat poate face contestație la instanța judecătorească competentă.

TITLUL III

Executarea silită

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 23. — În cazul în care debitorul nu-și achită obligațiile de plată potrivit dispozițiilor titlului I din prezenta ordonanță, organul de executare îi va transmite o instiințare de plată, prin care i se notifică acestuia suma de plată datorată. În termen de 15 zile debitorul urmează să-și achite obligațiile restante sau să facă dovada achitării acestora. Instiințarea de plată este act premergător executării silite.

Dacă debitorul nu a efectuat plata în termenul prevăzut în instiințarea de plată, organul de executare va începe executarea silită prin comunicarea unei somatii, prin care îi va face cunoscut debitorului că, în termen de 15 zile, este obligat să efectueze plata sumelor datorate.

Somatia va cuprinde datele de identificare a debitorului, data emiterii, semnătura și stampila organului de executare și va fi însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

Somatia este obligatorie și se va comunica debitorului, după cum urmează:

— prin poștă, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;
— prin funcționarii organelor de executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea citatiilor și a altor acte de procedură, care se aplică în mod corespunzător, sau prin publicare în cotidiene de largă circulație. Dovada comunicării somatiei potrivit alin. 4 se va înscrive, de îndată, în evidențele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

Art. 24. — Pentru creanțele bugetare administrate de către Ministerul Finanțelor, precum și de către instituțiile publice, sunt abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asiguratorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță organele de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București și unitățile subordonate acestora, unitățile subordonate Direcției generale a vămilor numai pentru creanțele determinate în vamă, precum și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor, care sunt denumite în continuare organe de executare.

Personalul organelor de executare prevăzute la alin. 1, împuternicit să aplice măsurile de executare silită, îndeplinește o

functie ce implică exercitiul autorității de stat.

Art. 25. — Executarea silită a creanțelor bugetare poate fi pornită numai în temeiul unui titlu executoriu emis de organul competent potrivit legii, ori al unui alt înscris căruia legea îi recunoaște caracterul de titlu executoriu.

Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent, ori în alt mod prevăzut de lege.

Pentru obligațiile bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții, amenzi, majorări de întârziere și alte sume datorate și neachitate la termenul legal de plată, titlul executoriu îl constituie actul, emis sau aprobat de organul competent, prin care acestea se stabilesc.

În cazul în care suma neachitată la scadența din obligația bugetară a fost stabilită de organele competente ale Ministerului Finanelor, organul de executare va întocmi, pentru fiecare creanță, câte un act distinct, denumit titlu executoriu, care va conține: antetul organului emitent; numele și prenumele sau denumirea debitorului, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, stampila și semnătura organului de executare.

Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetare, se va putea întocmi un singur titlu executoriu.

Art. 26. — Titlurile executorii care privesc creanțe bugetare emise de alte organe decât cele ale Ministerului Finanelor se transmit, în termen de 15 zile, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 24, în a căror rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul.

Dacă au fost luate măsuri asigurătorii, cu adresa de comunicare a titlului executoriu se vor trimite, în copie certificată, și procesele-verbale de aducere la îndeplinire a acestor măsuri.

Art. 27. — Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul.

Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. 1, comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, conținutul în care se vor vărsa sumele încasate, precum și orice alte date utile privind identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor supuse executării silite.

Art. 28. — În cazul debitorilor solidari, debitul se comunică spre executare unui singur organ de executare coordonator al întregii executări silite. Organul de executare coordonator este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile.

Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărui rază teritorială domiciliază sau își are sediul ceilalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 27.

Organele de executare sesizate cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica lunar organului de executare coordonator sumele realizate în conținutul debitorului.

Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost lichidat prin actele de executare silită, făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. 3, el este obligat să ceară, în scris, acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Art. 29. — Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor lui urmăribile. În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ decât cele ale Ministerului Finanelor, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la Oficiul Registrului comerțului sau de la oricare altă persoană fizică sau juridică, ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se află debitorul și obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințând, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Art. 30. — Organele de poliție, persoanele juridice și fizice, precum și celelalte organe competente prevăzute la art. 29 alin. 2 sunt obligate să dea de îndată relațiile solicitate de organul de executare, fără perceperea vreunei taxe sau vreunui tarif.

Art. 31. — La cererea organului de executare, băncile sunt obligate să-i furnizeze în scris relațiile solicitate, necesare urmăririi debitorilor prin poprire, precum și pentru luarea altor măsuri privind realizarea creanțelor bugetare, cu respectarea normelor privind secretul bancar.

Ori de câte ori este necesar, poliția are obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

Art. 32. — Executarea silită se poate întinde asupra tuturor bunurilor și veniturilor debitorului, urmăribile potrivit legii.

Art. 33. — Sumele ce reprezintă veniturile bănești ale debitorului, persoană fizică, realizate din activitatea proprie, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în cazurile și în limitele prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale aplicabile în materie.

Art. 34. — În cazul debitorului, persoană fizică, nu se pot urmări, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel, care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și la exercitarea profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt

- uneltele, semintele, ingrășămintele, furajele si animalele de productie si de lucru;
- b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului si familiei sale, precum si obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;
- c) alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;
- d) combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru încălzit si pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;
- e) casa locuită de debitor si de familia sa, împreună cu anexele ei si terenul din jur. Atunci cand casa are mai multe locuinte, se exceptează de la urmărire numai locuinta ocupată de debitor si familia sa, precum si terenul si anexele corespunzătoare - acestei locuinte;
- f) obiectele necesare persoanelor handicapate sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave.

Dispozitiile alin. 2 lit. e) nu sunt aplicabile in cazurile in care executarea silită se face pentru stingerea creantelor bugetare rezultate din săvârșirea de infractiuni.

Bunurile, altele decat cele prevăzute la alin. 1, valorile si sumele de bani apartinand debitorului, persoană fizică, precum si bunurile, sumele de bani si valorile proprietate a debitorului, persoană juridică, pot fi urmărite potrivit legii numai in limita valorii necesare stingerii creantei bugetare.

Art. 35. — In exercitarea atributiilor ce revin organelor prevăzute la art. 24, pentru aplicarea procedurii de executare silită, acestea pot:

- a) să intre in orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau in alte incinte ale acestuia, in scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit;
- b) să intre in toate încăperile in care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum si să cerceteze toate locurile in care acesta isi păstrează bunurile.

Organul de executare poate intra in încăperile ce reprezintă domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecătorești competente, aplicandu-se dispozitiile Codului de procedură civilă privind ordonanta presedintială;

- c) să solicite si să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă in determinarea bunurilor proprietatea debitorului.

Accesul organului de executare in locuintă, in incinta de afaceri sau in orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică se poate efectua intre orele 8,00 — 18,00, in orice zi lucrătoare. Executarea incepută va putea continua in aceeasi zi sau in zilele următoare. In cazuri temeinic justificate de pericolul instrăinării unor bunuri, accesul in încăperile debitorului va avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucrătoare, in baza autorizatiei prevăzute la alin. 2 din prezentul articol.

Art. 36. — In absenta debitorului sau dacă acesta refuză accesul in oricare dintre încăperile prevăzute la art. 35, organul de executare nu poate să pătrundă in acestea decat in prezenta unui reprezentant al politiei si a doi martori majori. Dispozitiile art. 35 alin. 2 sunt aplicabile, după caz.

Art. 37. — Cheltuielile de executare silită a creantelor bugetare se suportă din bugetul Ministerului Finantelor. Sumele recuperate in contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul de stat.

Art. 38. — Cheltuielile de orice fel necesare efectuării executării silite sunt in sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Pe baza dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează a fi plătită de către debitor se stabileste de către organul de executare prin proces-verbal.

In cazul in care prin titlul executoriu au fost acordate dobanzi, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare si consemnate intr-un proces-verbal.

Pentru sumele stabilite potrivit alin. 1 si 2, procesul-verbal, semnat de conducătorul organului de executare, constituie titlu executoriu.

In cazul in care prin executarea silită efectuată nu s-au realizat obligatiile stabilite cu orice titlu in sarcina debitorului, organul de executare va intocmi un proces-verbal in care va consemna atat sumele incasate, cat si cele care nu au fost recuperate.

Art. 39. — Dacă legea nu prevede altfel, organul de executare va inceta de indata orice executare silită, in cazul in care debitorul, o dată cu plata creantei bugetare, achită cheltuielile de executare, majorările de intarziere, dobanzile, precum si orice alte sume stabilite in sarcina sa, potrivit legii.

CAPITOLUL II

Modalități de executare silită

Art. 40. — Organele de executare pot folosi, succesiv sau concomitent, oricare dintre modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonantă.

Sectiunea 1

Executarea silită prin poprire

Art. 41. — Sunt supuse executării silite prin poprire, potrivit legii, orice sume urmăribile reprezentand venituri si disponibilități bănești in lei si in valută, datorate cu orice titlu debitorului de către terte persoane.

Art. 42. — Poprirea asupra veniturilor debitorilor, persoane fizice si persoane juridice, după caz, se inițiază de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă tertului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul

executoriu. Totodată, va fi instiintat si debitorul despre infiintarea popririi.

Poprirea nu este supusă validării.

Poprirea infiintată anterior, ca măsură de asigurare, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlu - executoriu, făcută tertului poprit, si prin instiintarea despre aceasta a debitorului.

Tertul poprit este obligat ca, in termen de 5 zile de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. 1 si 3, să instiinteze organul de executare dacă datorează vreo sumă de bani - debitorului.

Poprirea se consideră infiintată la data la care tertul poprit, prin instiintarea trimisă organului de executare, confirmă că datorează sume de bani debitorului, sau la data expirării termenului prevăzut in această instiintare.

După infiintarea popririi, tertul poprit este obligat ca, de îndată, să facă reținerile prevăzute de lege si să verse sumele reținute in contul indicat de organul de executare.

In cazul in care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai multi creditori, tertul poprit va anunța in scris despre aceasta pe creditori si, dacă acestia nu se inteleg asupra împărțirii sumelor reținute, tertul poprit va consemna sumele reținute la unități de specialitate. La cererea oricărui dintre creditori sau a organului de executare, judecătoria in a cărei rază teritorială isi are sediul tertul poprit va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute de lege.

Art. 43. — Pentru realizarea creantelor bugetare, debitorii detinători de conturi bancare pot fi urmăriti prin decontare bancară. In acest caz, o dată cu comunicarea somatiei si a titlului executoriu, făcute debitorului potrivit art. 23, o copie certificată de pe acest titlu va fi introdusă in banca unde se află deschis contul debitorului.

Despre această măsură va fi instiintat si debitorul.

In măsura in care este necesar, pentru achitarea sumei datorate, la data sesizării băncii potrivit alin. 1, sumele in lei si in valută existente in contul debitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării si până la achitarea integrală a creantei, banca nu va face nici o plată care ar diminua suma supusă indisponibilizării.

Dacă debitorul face plata in termenul prevăzut in somatie, indisponibilizarea menționată la alin. 3 incetează total sau partial, corespunzător sumei achitate. In caz contrar, banca este obligată să efectueze de îndată executarea.

In situatia in care titlurile executorii nu pot fi onorate in ace- easi zi, organele bancare vor urmări executarea acestora din incasările zilnice realizate in contul debitorului.

Dispozitiile art.42 alin. 7 se aplică in mod - corespunzător.

Art. 44. — Dacă tertul poprit instiintează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu face rețineri potrivit dispozitiilor art. 42 alin. 6 si art. 43, precum si in cazul in care se invocă alte neregularități in legătură cu drepturile si obligatiile părților privind infiintarea popririi, instanta judecătorească in a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va mentine poprirea, stabilind limitele si celelalte conditii de executare, iar in caz contrar o va desfiinta. Judecata se face cu precădere.

Instanta poate aplica o amendă civilă de la 50.000 lei la 100.000 lei tertului poprit, in cazul in care acesta nu respectă obligatiile ce-i revin, potrivit legii, privind efectuarea instiintărilor, reținerilor, precum si pentru neindeplinirea oricărei alte obligatii ce-i revine in legătură cu poprirea.

Sectiunea a 2-a

Executarea silită asupra bunurilor mobile

Art. 45. — Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, in temeiul unui titlu executoriu.

Sunt supuse executării silitе orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevăzute de lege.

Inainte de a se trece la valorificarea bunurilor mobile ale - debitorului, acestea trebuie sechestrate. Pentru bunurile mobile, anterior sechestrate prin aplicarea de măsuri asiguratorii, nu se va mai proceda la o nouă sechestrare pe baza titlului executoriu.

Sechestrul nu poate fi extins mai mult decat este necesar pentru acoperirea creantei bugetare.

Art. 46. — Aplicarea sechestrului se face de către organul de executare, care incheie un proces-verbal de sechestrul. Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde: denumirea organului de executare; indicarea locului, a zilei si a orei cand s-a făcut sechestrul; numele si prenumele persoanei care aplică sechestrul, numărul legitimatiei si functia acestuia; precizarea titlului executoriu in baza căruia se face executarea silită; actul normativ in baza căruia se face executarea silită; sumele datorate, pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentand majorări de intarziere, mentionandu-se si cota acestora, precum si actul normativ in baza căruia a fost stabilită obligatia de plată; numele, prenumele si domiciliul debitorului, persoană fizică, ori, in lipsa acestuia, a persoanei majore ce locuieste impreună cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, ale altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane; data si numărul de inregistrare a somatiei de plată; descrierea bunurilor mobile sechestrate, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzură si eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum si dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află; eventualele obiectii făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului; valoarea estimativă a fiecărui bun sechestrat si valoarea totală a tuturor bunurilor sechestrate; numele, pre- numele si adresa persoanei in custodia căreia s-au lăsat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora; mentiunea făcută de debitor că bunurile cuprinse in procesul-verbal nu au mai fost in prealabil sechestrate de alt organ; semnătura reprezentantului organului de executare care a aplicat sechestrul, a debitorului sau, in lipsa lui, a persoanei majore ce locuieste impreună cu acesta, a altor persoane majore care au asistat la aplicarea sechestrului,

precum si, cand este cazul, semnătura custodelui.

Art. 47. — Din momentul intocmirii procesului-verbal de sechestru, potrivit art. 46, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cat timp durează executarea silită, debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decat cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui in culpă.

Art. 48. — Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate in custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare, ori vor fi ridicate si depozitate de către organul de executare.

Cel care primește bunurile in custodie va semna procesul-verbal de sechestru.

In cazul in care custodele este o altă persoană decat debitorul sau creditorul, organul de executare ii va stabili o indemnizatie tinand seama de activitatea depusă.

Art. 49. — In cazurile in care nu au fost luate măsuri asiguratorii pentru realizarea integrală a creantei bugetare si, la inceperea executării silită, se constată că există pericolul evident de instrăinare, substituire sau de sustragere de la urmărirea a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va putea fi aplicată o dată cu comunicarea somatiei de plată.

Sechestrul prevăzut la alin. 1 se va aplica numai in temeiul autorizării date de instanta judecătorească competentă, dispozitiile referitoare la ordonanta presedintială din Codul de procedură civilă fiind aplicabile.

Art. 50. — In vederea valorificării, organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestru, precum si dacă nu au fost substituite sau degradate.

Cand bunurile sechestrate, găsite cu ocazia verificării, nu sunt suficiente pentru realizarea creantei bugetare, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmărirea altor bunuri ale debitorului.

Despre cele constatate, organul de executare incheie un proces-verbal, declarand sechestrate, cand este cazul, bunurile găsite cu prilejul investigatiilor făcute conform alineatului precedent.

Dacă se sechestrează si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditori, organul de executare va trimite si acestora cate un exemplar din procesul-verbal de sechestru.

Art. 51. — Organul de executare care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior va consemna aceasta in procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin acelasi proces-verbal vor declara sechestrate, cand este necesar, si alte bunuri pe care le va identifica.

Bunurile prevăzute in procesele-verbale de sechestru incheiate anterior se consideră sechestrate si in cadrul noii executări.

In cazul in care organul de executare constată că in legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârsit infractiuni, va consemna aceasta in procesul-verbal si va sesiza de indata organele de urmărire penală competente.

Art. 52. — O dată cu aplicarea sechestrului, organul de executare face si evaluarea bunurilor sechestrate, prin organe sau persoane specializate.

Art. 53. — Dacă obligatia bugetară nu este achitată in termen de 30 de zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestru, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor cand, potrivit legii, instanta judecătorească a dispus desfiintarea sechestrului, suspendarea sau amanarea executării.

Bunurile sechestrate rămân indisponibilizate pană la valorificarea acestora.

Art. 54. — Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cat mai avantajoase, tinand seama atat de interesul legitim si imediat al creditorului, cat si de drepturile si obligatiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate intr-una dintre modalitățile prevăzute de dispozitiile legale in vigoare si care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedeste a fi mai eficientă.

In sensul alin. 1, se poate proceda la valorificarea bunurilor mobile potrivit intelegerii părților, prin vanzare in regim de consignatie, prin vanzare directă unui cumpărător sau la licitatie, precum si in alte modalități admise de lege.

In termenul prevăzut la art. 53 alin. 1, debitorul poate proceda el insusi la vanzarea bunurilor sechestrate, cu acordul organului de executare, informandu-l in scris despre propunerile ce i s-au făcut, indicand numele si adresa potentialului cumpărător, precum si termenul in care acesta din urmă se oferă să consemneze pretul propus.

Art. 55. — Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vanzarea la licitatie, organul de executare este obligat să aducă la cunostintă publică celor interesati, prin anunturi in ziare de largă circulatie, precum si prin afisarea anuntului privind vanzarea, la sediul său, al consiliului local in a cărui rază teritorială se află bunurile sechestrate, la locul stabilit de organul de executare pentru a face vanzarea, precum si in orice loc public. In anuntul privind vanzarea se vor mentiona următoarele:

— data, ora si locul vânzării;

— bunurile care se vand;

— pretul lor minim, stabilit conform art. 52, de la care se porneste licitatiea.

Anuntul prevăzut la alin. 1 va cuprinde data afisării, semnătura organului de executare si stampila acestuia.

Publicitatea prevăzută la alin. 1 se va face cu cel puțin 10 zile inainte de data fixată pentru desfășurarea vânzării.

Totodată, despre data, ora si locul vânzării vor fi instiintati - debitorul, precum si custodele, dacă a fost desemnat in cauză.

Vanzarea se va putea face de indata după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse degradării sau alterării.

Art. 56. — După adjudecarea bunului, adjudecatarul este obligat să depună imediat intregul pret, in numerar sau cu ordin de plată. In caz contrar, procedura vânzării prin licitatie se va relua in termen de 3 zile, cheltuielile efectuate cu vanzarea fiind in - sarcina adjudecatarului, dispozitiile art. 38 fiind aplicabile.

Despre desfășurarea licitatiei si rezultatul ei, organul de executare va intocmi un proces-verbal care va fi semnat de el, de debitor, cand acesta participă la executare, sau de inlocuitorul acestuia, precum si de adjudecatarul cumpărător.

Organul de executare va elibera fiecărui cumpărător un document, care va cuprinde: organul emitent, data vânzării, numele cumpărătorului, indicarea bunurilor cumpărate și a pretului plătit.

Art. 57. — Dacă la primul termen de licitație nu s-a obținut cel puțin pretul de începere al vânzării, în următoarea perioadă de 60 de zile se va fixa încă un termen de licitație, la care acest pret va putea fi redus cu 10%. Dacă acest pret nu poate fi obținut, bunurile se pot vinde la cel mai mare pret oferit.

În cazul în care, după efectuarea procedurii prevăzute la alin. 1, bunurile mobile nu au fost valorificate, acestea se restituie debitorului, creanța bugetară urmând a fi stinsă prin una dintre modalitățile de stingere a creanței prevăzute de prezenta ordonanță.

Sectiunea a 3-a Executarea silită a bunurilor imobile

Art. 58. — Bunurile imobile ale debitorului pot fi supuse executării silite, în afară de cazurile în care legea dispune altfel. În cazul în care imobilul urmărit este situat în raza teritorială a altui organ de executare decât acela unde se află sediul sau domiciliul debitorului, se va proceda potrivit art. 27.

Organul de executare va întocmi un proces-verbal de identificare a bunului imobil supus executării, dispozițiile art. 46 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 59. — Cu 5 zile înainte de a se trece la executarea silită imobiliară, debitorului i se comunică o somatie care va cuprinde toate datele de identificare a imobilului urmărit, precum și mențiunea că s-a luat măsura înscrierii somatiei în evidențele de publicitate imobiliară.

O dată cu comunicarea făcută debitorului, somatia va fi trimisă organului competent în a cărui rază teritorială se află imobilul, pentru înscriere în evidențele de publicitate imobiliară. Dispozițiile art. 17 alin. 4 și 5 se aplică în mod corespunzător.

Art. 60. — Imobilele urmărite silit de către organele de executare se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă sau alte modalități admise de lege. Prevederile art. 54 se aplică în mod corespunzător.

Art. 61. — Autoritățile care țin evidențele de publicitate imobiliară vor comunica organelor de executare, la cererea acestora, drepturile reale și alte sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea imobilului și distribuirea pretului.

Art. 62. — Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la art. 61, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea somatiei în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile executorii pe care le au pentru imobilul prevăzut în somatie.

Art. 63. — După comunicarea somatiei și în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestr, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, arende și a altor venituri - obținute din administrarea acestuia, inclusiv cele referitoare la apărarea în litigii privind imobilul - respectiv.

Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

Administratorul-sechestr va consemna veniturile încasate potrivit alin. 1 la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

Când administrator-sechestrul este numit o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o indemnizație ținând seama de activitatea depusă.

Art. 64. — Evaluarea bunurilor imobile supuse executării silite se va face potrivit prevederilor art. 52.

Art. 65. — Vânzarea la licitație se ține la locul unde se află imobilul sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

Primul termen de licitație se va putea fixa numai după expirarea termenului de 30 de zile de la comunicarea somatiei la care se referă art. 59.

Cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru ținerea licitației, organul de executare este obligat să aducă la cunoștință celor interesați, prin anunțuri în ziare de largă circulație, precum și prin afisarea anunțurilor de vânzare pe imobilul scos la vânzare, la sediul său și al consiliului local în a cărui rază teritorială este situat imobilul, precum și la locul stabilit pentru ținerea licitației, dacă acesta este altul decât cel unde se află imobilul. Când se consideră necesar, publicitatea vânzării se poate face și prin orice alte mijloace de informare. Totodată, despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințați și debitorul și - administratorul-sechestrul.

Anunțul de vânzare la licitație va cuprinde datele de identificare a imobilului și descrierea lui sumară, indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a celorlalte sarcini înscrise în evidențele de publicitate imobiliară care grevează imobilul, condițiile vânzării, pretul la care a fost evaluat imobilul, data, ora și locul vânzării, numele și domiciliul sau denumirea și sediul debitorului, precum și cele ale creditorilor urmăritori, titlul executoriu în temeiul căruia se face executarea, data afișării anunțului, semnătura și stampila organului de executare.

Oferta de cumpărare se va prezenta în scris organului de executare, însoțită de dovada plății sumei reprezentând 10% din valoarea imobilului.

În cazul în care adjudecarea nu s-a făcut în favoarea celui care a făcut oferta de cumpărare, acestuia i se va restitui suma depusă.

Pentru fiecare termen de licitație, ulterior celui prevăzut la alin. 2, se va face o nouă publicitate a vânzării.

Art. 66. — La termenul de licitație organul de executare va citi mai întâi anunțul de vânzare și ofertele scrise primite până la acea dată. Licitația va începe de la cel mai mare pret din ofertele scrise, dacă acesta este superior celui la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 52, iar în caz contrar, ea va începe de la acest din urmă pret.

Dacă nu s-a obținut prețul la care s-a făcut evaluarea imobilului, se va fixa un nou termen, de cel mult 30 de zile, când licitația începe de la același preț.

În cazul în care imobilul nu a fost vândut nici la a doua licitație, se va fixa un al treilea termen de licitație, de cel mult 30 de zile, când imobilul poate fi vândut la cel mai mare preț oferit.

În condițiile și la termenele stabilite cu acordul organului de executare și, când este cazul, cu acordul creditorului care participă la urmărirea pentru realizarea unei alte creanțe decât cea bugetară, cumpărătorii, persoane fizice, pot să plătească prețul în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a imobilului și cu plata unei dobânzi stabilite la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. Cumpărătorii nu vor putea înstrăina imobilul decât după plata întregimii a prețului.

Art. 67. — Organul de executare va întocmi un proces-verbal de licitație în care se va consemna rezultatul acesteia, arătându-se și modul în care s-a desfășurat.

Procesul-verbal de licitație se va semna de organul de executare și de cumpărător sau de reprezentantul împuternicit al acestuia.

Procesul-verbal de licitație se va preda cumpărătorului după achitarea integrală a prețului. Când vânzarea s-a făcut cu plata în rate, cumpărătorului i se va preda procesul-verbal după plata avansului din preț, stabilit în condițiile art. 66 alin. 4.

Procesul-verbal de licitație în care s-a consemnat vânzarea cu plata în rate se va transmite organului de executare coordonator și creditorului. Totodată, un exemplar al aceluiași proces-verbal va fi trimis organelor competente pentru înscrierea în evidențele de publicitate imobiliară a interdicției de înstrăinare a imobilului, până la plata integrală a prețului.

Procesul-verbal de licitație constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face transcrierea sau intabularea, după caz, la organele competente pe a căror rază teritorială este situat imobilul.

În cazul în care cumpărătorul, căruia i s-a incuviintat plata prețului în rate, nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, procesul-verbal de licitație constituind titlu executoriu.

Art. 68. — Dacă imobilul urmărit nu a putut fi valorificat prin vânzare la licitație, în condițiile art. 65—67, organul de executare va repeta procedura de licitație cel puțin o dată pe an în termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

Cat timp, potrivit alin. 1, poate avea loc reluarea procedurii de licitație, se menține indisponibilizarea imobilului, dispusă potrivit art. 59 alin. 2. În aceeași perioadă, organul de executare, după caz, va putea lua măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestru sau va putea proceda la valorificarea - imobilului în orice mod admis de lege.

Art. 69. — Procedura de executare silită a imobilului încetează în cazul în care acesta nu poate fi valorificat în nici una dintre modalitățile admise de dispozițiile legale.

După încetarea executării potrivit alin. 1, se vor lua măsuri de radiere a înscrisurii ipotecare, precum și pentru îndeplinirea procedurii prevăzute de lege pentru stingerea creanței bugetare.

Sectiunea a 4-a

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

Art. 70. — Suma de bani realizată prin executare silită se eliberează creditorului, prin modalitățile de plată admise de lege, până la acoperirea integrală a drepturilor sale.

Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare, este mai mică decât suma realizată prin vânzarea la licitație, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 87, sau se restituie, la cerere, debitorului.

Art. 71. — În cazul în care executarea silită, de competența organelor prevăzute la art. 24, a fost pornită de mai mulți creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus și alți creditori titlurile lor executorii, aceste organe vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

- a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie;
- b) creanța reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensii, ajutoare pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;
- c) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocării pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
- d) creanțele statului provenite din impozite, taxe și din alte obligații fiscale stabilite potrivit legii, din contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și la fondurile speciale;
- e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
- f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
- g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;
- h) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale, după caz;
- i) alte creanțe.

Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare

se repartizează între creditorii, proportional cu creanta fiecăruia.

Art. 72. — Dacă există creditorie, asupra bunului vandut, au drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. g).

Creanțele garantate prin gaj sau prin ipotecă, constituite asupra bunului urmărit, vor fi plătite din pretul acestui bun, chiar înaintea creanțelor prevăzute la art. 71 alin. 1 lit. b)—i) inclusiv, dacă restul bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului asigură plata acestor din urmă creanțe. În caz contrar, plata fiecărei creanțe se va face potrivit ordinii de preferință stabilite de același articol.

Cheltuielile de judecată și dobânzile sau alte asemenea accesorii ale creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

Art. 73. — În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 50 alin. 4 ori ale art. 61, organul de executare este obligat să instiinteze din oficiu pe creditorii favorați care au fost conservate aceste sarcini pentru a participa la distribuirea pretului.

Creditorii care nu au participat la executarea bunurilor mobile pot depune titlurile lor executorii în vederea participării la distribuirea pretului, numai până la întocmirea de către organele de executare a procesului-verbal de distribuire a pretului.

Art. 74. — Eliberarea sau distribuția sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuția sumei, cu instiintarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile executorii.

Art. 75. — După eliberarea sau distribuția sumei rezultate din executarea silită, organul de executare va întocmi de îndată un proces-verbal care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuția sumei rezultate din executarea silită poate cere organului de executare să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale.

CAPITOLUL III

Contestatia la executare silită

Art. 76. — Cei interesați pot face contestație împotriva oricărei executări silite, fiecărui act de executare silită efectuat de organele de executare competente, precum și în cazul în care acest organ refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

Contestatia poate fi făcută și împotriva titlului executoriu, în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca o instanță competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Contestatia se introduce la instanța judecătorească competentă potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 77. — Contestatia la executare se poate face în termen de 15 zile de la data când:

- a) contestatorul, din comunicarea somatiei sau din altă instiintare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod, a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă;
- b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;
- c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau de distribuția sumelor pe care le contestă.

Contestatia, prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

Art. 78. — Până la judecarea contestației, instanța, la cerere, prin încheiere motivată, poate suspenda executarea silită. O dată cu încuviințarea suspendării, contestatorul va putea fi obligat să depună o cautiune, dar nu mai mult decât suma ce reprezintă obligația bugetară pentru care se face executarea silită și cheltuielile de executare. La stabilirea cautiunii, instanța va ține seama de înscrisul constatator al dreptului invocat de contestator, de starea solvabilității sale, de valoarea bunurilor supuse executării silite, de cuantumul sumei datorate, precum și de orice alte date ce interesează soluționarea contestației.

În cazuri urgente, președintele instanței, potrivit alin. 1, poate dispune suspendarea executării silite, fără citarea părților și fără depunerea unei cautiuni.

Art. 79. — La judecarea contestației, instanța va cita și organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul tertul poprit.

Art. 80. — La cererea oricărei părți interesate, instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane.

Art. 81. — Instanța care a admis contestația, o dată cu desființarea executării, va dispune, prin aceeași hotărâre, să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

CAPITOLUL V

Înlesniri la plata obligațiilor bugetare

Art. 82. — La cererea temeinic justificată a debitorilor, Ministerul Finanțelor, consiliile locale și ceilalți ordonatori principali de credite care administrează impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare pot acorda:

- a) amânări și esalonări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare;
- b) scutiri și reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii;

c) amanări, esalonări, scutiri sau reduceri de majorări de intarziere.

Esalonările la plată pot incepe prin acordarea unui termen de gratie de până la 6 luni.

Pentru creantele bugetare pentru care s-au depus cereri de inlesniri la plată, executarea silită nu va fi pornită sau nu va fi continuată, după caz, până la data comunicării modului de solutionare a acesteia.

Prin ordin al ministrului finantelor, se vor stabili procedura si competentele de acordare a inlesnirilor la plata privind creantele bugetare administrate de Ministerul Finantelor. Ceilalti ordonatori principali de credite vor stabili, cu avizul Ministerului Finantelor, procedura si competentele de acordare a inlesnirilor privind plata sumelor ce se varsă la bugetele pe care le administrează acesti ordonatori.

Inlesnirile la plată pot fi acordate atat inaintea inceperii executării silit, cat si in timpul efectuării acesteia.

Art. 83. — Pe perioada amanării sau a esalonării se datorează majorările stabilite si calculate potrivit dispozitiilor legale.

Art. 84. — Nerespectarea conditiilor si a termenelor in care s-au aprobat inlesnirile la plată atrage nulitatea acestora si executarea silită pentru intreaga sumă neplătita.

Art. 85. — Pe perioada pentru care s-au acordat amanări si esalonări la plata creantelor bugetare, cursul prescriptiei se - suspendă.

TITLUL IV

Dispozitii privind compensarea, restituierea,
scăderea pentru cauze de insolvabilitate
si anularea obligatiilor bugetare

Art. 86. — Se compensează sau se restituie plătitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existenta unui titlu de creantă;
- b) cele plătite in plus față de obligatia bugetară;
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat, potrivit legii;
- f) cele stabilite prin hotărari sau decizii ale organelor jurisdictionale sau administrative.

Art. 87. — Sumele plătite in plus se compensează după cum urmează:

- cu obligatii bugetare restante din anii precedenti;
- cu obligatii bugetare scadente din anul in curs;
- cu obligatii bugetare viitoare, numai la cererea plătitorului.

In sensul alineatului precedent, prin obligatii bugetare din anii precedenti se intelege debitul provenit din impozite, taxe si alte venituri bugetare, precum si majorările de intarziere aferente.

Art. 88. — Compensarea sumelor se face de organul de specialitate competent, din oficiu sau la cererea plătitorului, in termen de 30 de zile, cu alte obligatii bugetare, indiferent de natura lor.

Art. 89. — Organul competent va instiinta in scris pe plătitor despre măsura compensării, luată potrivit art.87, intermende 7 zile de la data efectuării operatiunii.

Art. 90. — Rambursarea sumelor provenind din taxa pe valoarea adăugată si din accize, precum si restituierea taxelor de timbru si a altor venituri bugetare se fac conform prevederilor legale aplicabile in materie.

Art. 91. — Dreptul de a cere compensarea sau restituierea sumelor privind obligatiile bugetare se prescrie in termen de 3 ani de la data incheierii anului financiar in care a luat nastere dreptul la compensare sau la restituire.

Art. 92. — Organele de executare prevăzute la art. 24, in scopul realizării creantelor bugetare, pot conveni, potrivit legii, cu debitorul sau cu terte persoane juridice sau fizice, transmiterea sau stingerea obligatiilor bugetare legale.

Art. 93. — Obligatiile bugetare urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidenta acestora in cazul cand debitorul respectiv se găseste in stare de insolvabilitate.

Procedura de insolvabilitate este aplicabilă in următoarele - situatii:

- a) debitorul nu are venituri sau bunuri urmăribile;
- b) cand, după incetarea executării silit, pornite impotriva debitorului, răman debite neachitate;
- c) debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;
- d) debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut si, la acestea ori in alte locuri unde există indicii că a avut avere, nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile;
- e) debitorul a fost supus procedurii de reorganizare si lichidare judiciară care, potrivit legii, a fost inchisă;
- f) cand, potrivit legii, debitorul, persoană juridică, isi incetează existenta in alt mod decat cel prevăzut la lit. e) si au rămas - neachitate obligatii bugetare.

Art. 94. — In cazurile cand se constată că debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor si de executare silită.

Art. 95. — In situatii deosebite, cum sunt calamități naturale, stare de necesitate si altele asemenea, la propunerea Ministerului Finantelor, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligatii bugetare.

Art. 96. — In situatiile in care cheltuielile de executare pot fi mai mari decat obligatiile bugetare supuse executării silit, - organele Ministerului Finantelor pot aproba anularea debitelor respective.

TITLUL V

Prescriptia dreptului de a cere executarea silită

Art. 97. — Termenele de prescriptie a dreptului de a cere executarea silită privind o creantă bugetară incep la data cand, potrivit legii, se naste acest drept.

Art. 98. — Dreptul de a cere executarea silită a creantelor bugetare se prescrie după cum urmează:

a) in termen de 5 ani de la data nasterii dreptului de a cere executarea silită pentru creantele bugetare provenind din impozite, taxe, alte contributii stabilite potrivit legii, precum si din majorările aferente;

b) in termen de 3 ani de la data nasterii dreptului de a cere executarea silită pentru alte creante bugetare decat cele prevăzute la lit. a), precum si majorările aferente.

Art. 99. — Termenele de prescriptie prevăzute la art. 98 se intrerup:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) pe data indeplinirii de către debitor, inainte de inceperea executării silite sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligatiei prevăzute in titlul executoriu ori a recunoasterii, in orice alt mod, a datoriei;

c) pe data indeplinirii, in cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data intocmirii, in conditiile prezentei ordonante, a actelor de constatare a insolvabilității debitorului;

e) in alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 100. — Termenele de prescriptie prevăzute la art. 98 se suspendă:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanta judecătorească sau de alt organ competent;

c) cat timp amanarea sau esalonarea plății creantei bugetare are loc ca urmare a inlesnirilor la plată, dispuse prin lege sau hotărare a Guvernului, precum si pe timpul amanării sau esalonării aprobate de organul competent;

d) pe timpul cat debitorul s-a obligat să facă plata datoriei, conform angajamentului acestuia aprobat de organul competent;

e) cat timp debitorul, cu rea-credință, isi sustrage veniturile si bunurile de la executarea silită;

f) in perioada prevăzută la art. 68 pentru realuarea executării silite.

Art. 101. — Sumele achitate de către debitor in contul unor obligatii bugetare, după implinirea termenului de prescriptie, nu se restituie.

TITLUL VI

Dispozitii finale si tranzitorii

Art. 102. — Organul de executare este in drept ca, pentru creantele bugetare datorate de comerciantii, persoane fizice, si societăți comerciale, să ceară instantelor judecătorești competente inceperea procedurii de reorganizare si de lichidare judiciară, conditiile legii.

Art. 103. — Cererile prevăzute la art. 102 se vor inainta instantelor judecătorești numai cu aprobarea Ministerului Finantelor si sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

Art. 104. — In cazul in care asupra acelorasi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atat pentru realizarea titlurilor executorii privind creante bugetare, cat si pentru titluri ce se execută in conditiile prevăzute de alte dispozitii legale, intreaga executare silită se va face potrivit dispozitiilor prezentei ordonante.

Art. 105. — Ministerul Finantelor si organele sale teritoriale sunt scutite de taxe pentru cererile, actiunile si orice alte măsuri pe care le indeplinesc in vederea realizării creantelor bugetare.

Art. 106. — Confiscările dispuse potrivit legii se aduc la indeplinire de către organele care au dispus confiscarea, iar cele dispuse prin hotărari judecătorești sau prin acte de urmărire penală se aduc la indeplinire prin executorii judecătorești. Pedepsa confiscării totale sau parțiale nu împiedică urmărirea bunurilor supuse confiscării pentru realizarea creantelor de orice fel.

Art. 107. — Sumele in lei confiscate, precum si cele realizate din vanzarea bunurilor confiscate — mai puțin cheltuielile impuse de valorificare — se fac venit la bugetul de stat.

Mijloacele de plată in valută, confiscate, se depun la Banca Națională a Romaniei, contravaloarea acestora in lei urmand a se vira in contul bugetului de stat.

Art. 108. — Creantele bugetare, altele decat cele pentru care executarea silită se efectuează de către organele Ministerului Finantelor prevăzute la art. 24, se execută prin imputerniciti proprii ai organelor administratiei publice centrale sau locale, după caz.

Art. 109. — In aplicarea prezentei ordonante, potrivit competentei prevăzute de lege, se vor adopta acte normative de aplicare, după caz, prin hotărari ale Guvernului, ordine ale ministrului finantelor, precum si prin hotărari ale altor organe de specialitate ale administratiei publice.

Art. 110. — Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creantelor bugetare, se aprobă prin ordin al ministrului finantelor.

Art. 111. — Functionarii publici din cadrul Ministerului Finantelor si al organelor sale subordonate, inclusiv persoanele care nu mai detin această calitate, sunt obligati să păstreze secretul asupra informatiilor pe care le detin, ca urmare a exercitării atributiilor de serviciu.

Informatiile referitoare la impozite, taxe si alte obligatii bugetare ale plătitorilor pot fi transmise numai in următoarele situatii:

a) altor organe cu atributii fiscale, in scopul realizării unor obligatii ce decurg din aplicarea unei legi;

b) unui organ din domeniul muncii si protectiei sociale care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;

c) autorităților fiscale ale altor țări, in baza unei conventii pentru evitarea dublei impuneri;

d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

Organul sau autoritatea care primeste informatii fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informatiilor primite.

Informatii referitoare la plătitori pot fi transmise si unor organe sau autorități, altele decat cele prevăzute la alin. 2, care le solicită, dar numai cu consimțământul scris al plătitorului.

Nerespectarea obligatiei de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea potrivit legii.

Art. 112. — Prezenta ordonanță se completează cu dispozitiile Codului de procedură civilă in măsura in care aceasta nu dispune altfel.

Art. 113. — Pană la 31 decembrie 1996 nu se datorează majorări pentru impozite, taxe si alte venituri bugetare pentru care s-au acordat, in conditiile legii, esalonări sau amanări la plată.

Art. 114. — Executările silite in curs la data intrării in vigoare a prezentei ordonante se vor continua potrivit dispozitiilor acesteia, actele indeplinite anterior rămanand valabile.

Termenele in curs la data intrării in vigoare a prezentei ordonante se socotesc după normele legale in vigoare la data cand au inceput să curgă.

Art. 115. — Prezenta ordonanță intră in vigoare in termen de 90 de zile de la data publicării ei in Monitorul Oficial al Romaniei.

Art. 116. — Pe data intrării in vigoare a prezentei ordonante se abrogă: Decretul nr. 221/1960 cu privire la executarea silită impotriva persoanelor fizice a plății impozitelor si a taxelor - neachitate in termen si a creantelor bănesti ale organizatiilor socialiste, precum si cu privire la executarea confiscării, si H.C.M. nr. 792/1960 pentru aplicarea Decretului nr. 221/1960, cu modificările ulterioare, precum si orice alte dispozitii contrare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finantelor,
Florin Georgescu

Bucuresti, 23 ianuarie 1996.
Nr. 11.

Data adoptării in Senat:

Data adoptării in Camera Deputatilor:

Data promulgării: 01/23/96